

Rigsdagen var kommen sammen? Den vilde i private Møder eller i Udvalg, idet Thingene enten konstituerede sig selv som Udvalg eller valgte saadanne, have faaet en Udtalelse fra Ministeriet om, hvilken Stilling det tænkte paa at indtage, og naar saa Rigsdagen var gaaet med Regjeringen og havde sagt: Ja, efter den Stilling, som vi nu se, at Ministeriet agter at indtage, bevilge vi Pengene, saa havde dette Ministerium havt en ganske anderledes fast Fod at staa paa, end det nu har. Der havde, som sagt, ikke behovet at være Tale om mere end 4—5 Dage, og, naar man saa veed, at Regjeringen den 26de Juli har kunnet skaffe et Laan paa 1,200,000 Rd., der ikke er blevet tilbagebetalt før sidst i September eller i Begyndelsen af Oktober, saa maa man sige, at der, efterat Neutralitetsforklaringen var bleven udstedt, ikke var Spørgsmaal om, at disse 4 eller 5 Dage havde kunnet gjøre fra eller til, naar man dog havde Pengene til de Udgifter, der vare fornødne for disse Dage. Men dertil kommer endvidere, at det jo var en ganske ny Regjering, som var tiltraadt næsten umiddelbart for den Tid. Hvorlænge havde denne Regjering dengang siddet? Et Par Maaneder, og dette gjælder navnlig om de to vigtigste Ministre ligeoverfor Udlandet: Conseilspræsidenten og Udenrigsministeren. Vi kjendte dem vel som hoffindede og fædrelandsfjerlige Mænd, men vi kjendte dem slet ikke som Statsmænd, og vi have før jet hertilands, hvorledes anderledes dygtige Statsmænd kunne tage fejl i slige Diebliske. Men naar det saaledes var nye Mænd, hvis Statsmandsdygtighed var os ubekjendt, og naar Ministeriet maatte vide, at Folket var ubekjendt med, hvorledes dette Ministerium vilde stille sig overfor Udlandet, og altsaa ikke kunde vide, om det med fuld Tillid og Tilltro kunde lægge hele Landets Stæbne i dette Ministeriums Haand, saa hurde Ministeriet, efter vor Opfattelse, have taget det Hensyn til den Stemning, som fandtes rundt omkring i Landet, at det havde sikret sig at have Folkets Repræsentanter med sig i det saa ganske overordentlig vigtige Spørgsmaal, som dengang forelaa. Der er et Medlem af Udvalget, som ellers i alt

Besentligt deler Betragtninger med Flertallet, men som med Hensyn til det Tidspunkt, da Rigsdagen hurde have været indkaldt, ser Sagen noget forstjelligt. Min Mening er ganske rigtig den, som den høitærede Finantsminister udtalte, at, efterat den foreløbige Lov var udkommen, og vi vare naaede til den 7de, 8de, 9de eller 10de August, var der ingen Anledning til at indkalde Rigsdagen; der var den mest paatværende Grund til at indkalde Rigsdagen, før den foreløbige Lov blev given, for at undgaa den som foreløbig Lov, men, som sagt, jeg kan ikke se, at der var saa stærke Grunde til at gjøre det efter den Tid. Men det glæder mig nu, at den høitagtede Finantsminister sagde, at han kunde tiltræde det nævnte ærede Medlems Betragtning af den hele Sag; thi da dette ærede Medlem er enig med Flertallet i hele Sagen med Undtagelse af Tidspunktet for Rigsdagens Indkaldelse, saa har Ministeren altsaa tiltraadt Flertallets Betragtning i alt det Dvrige. Dette tager jeg til Indtægt og glæder mig over, at den høitagtede Finantsminister selv finder, at der er megen Styrke i alt det Andet, som Flertallet har udtalt. Dette er det Besentlige af det, som jeg tror det rigtigt og forsvarligt at udtale her. — Der er dog endnu et Spørgsmaal, som jeg tillader mig at rette til den høitagtede Finantsminister. Der som han skulde tro, at det ikke vilde være rigtigt at svare derpaa, saa skal jeg fuldstændigt anerkjende en Erklæring fra ham i den Retning. Mit Spørgsmaal gaar ud paa, om der i Statsraadet har været ført nogen Forhandling om Rigsdagens mulige Indkaldelse paa den omhandlede Tid. Det er en af de Dplysninger, der mangle, og da det jo ikke angaar Udlandet, men kun os selv, og hvad der foreligger Rigsdagen, saa synes denne Mangel at tyde paa, at dette Spørgsmaal slet ikke har været bragt frem af Finantsministeren i Statsraadet, men at han selv er gledet hen over det som Noget, der ikke fortjente videre Overveielse. Jeg kunde, som sagt, ønske at vide, hvorledes dette forholder sig. — Ja, der er endnu et Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig. Den høitagtede Finantsminister har meddelt Udvalget en kongelig Resolution, hvorefter Udskrift af Stats-